

בו קול ה' בְּהָדָר, הַיְדוּעַ הַדוּר
לְיִשְׂרָאֵל דּוֹפֵק זָקֵן. זְהוּ שְׁפָתוֹב
(ויקרא מט) וְהִדְרָת פְּנֵי זָקֵן.

שְׂדֵשָׁה קוֹלוֹת אֲחֵרִים מְנַצַּח הוֹד
יְסוּד, שֶׁהֵם כְּנֻגַד שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת.
הַקּוֹל הַשְּׁבִיעִי יוֹצֵא מִן הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה. וְכֻנְגַד שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
הֵם. הַזֵּית לְיָמִין, נֵר לְשִׁמְאֵל,
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי פְתִילָה שְׁאֲחוּזָה
בְּשִׁנְיָהֶם, שֶׁהִיא עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי
לְיָמִינוּ. אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ עַל הָאָרֶץ,
זֶה הַכְּלִי שֶׁל הַנֵּר, וְנֵר שֶׁל שֶׁבֶת
מִצַּד הַגְּבוּרָה בּוֹעֵרֶת וּמוֹאֲרֶת.
אוֹי לְמִי שֶׁמְקַרֵּיב אֵשׁ זָרָה אֵלֶיהָ,
שֶׁבְגָלְלוּ צִוָּה לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכֹל
מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְאִף
הַשְּׂכִינָה כִּף נִקְרָאת נֵר מִצַּד
הַשְּׁמָאֵל, וְנִקְרָאת אוֹר מִצַּד
הַיָּמִין, שֶׁשֵּׁם (שְׁמוֹת כו) זֵית זָךְ וְכוּ'
לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד, וְהוּא שֶׁמֶן
לְמָאוֹר, שֶׁהִיא כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה
אוֹר, וְהִיא פְתִילָה מִצַּד הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי שְׁאוּחֵז בְּשִׁנְיָהֶם.

וְכֻכּוּ זֶה זָרַע שֶׁל אָדָם כְּנֻגַד שֶׁמֶן,
וְבוֹרִית מִילָה כְּנֻגַד פְתִילָה. נֵר ה'
נִשְׁמַת אָדָם כְּנֻגַד נֵר שֶׁל מְנוֹרָה.
הַמְרָאָה הַשְּׁמִינִי, הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה
נִקְרָאת - כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה סְבִיב,
מִט"ה הָאֱלֹהִים. הַנְּגָה מִצַּד הַיָּמִין
מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְרַחֵם עַל בְּעָלֵי
הַתְּשׁוּבָה, שֶׁבוּ נֹאמַר כִּי יִמְיָן
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִיִּים. מִצַּד
הַשְּׁמָאֵל מִטָּה הָאֱלֹהִים, לְהַפּוֹת
בוֹ אֶת הַרְשָׁעִים. זְהוּ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת
י) וּמִטָּף אֲשֶׁר הַכִּית בּוֹ אֶת הַיָּאֵר

קַח בְּיָדְךָ וְהִלְכָתָּ.

וְשִׁבְעַ שְׁבָתוֹת, לְכֹל אַחַת שְׁבָעָה
יָמִים, עוֹלָיִם לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה.
וְזֶהוּ (ויקרא כה) וְסִפְרָת לָךְ שִׁבְעַ

ה' חֲצִב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמִסְטָרָא דְעַרְפֵּל דְּפִיק
קָלָא דְאַתְמַר בִּיהַ (שֵׁם פְּסוּק ד) קוֹל ה' בְּהָדָר, הַיְדוּעַ
הַדוּר לְיִשְׂרָאֵל דְּפִיק סְבָא, הָדָא הוּא דְכֹתִיב
(ויקרא מט לב) וְהִדְרָת פְּנֵי זָקֵן.

תִּלְתָּת קָלִין אֲחֵרִין מְנַצַּח הוֹד יְסוּד, דְּאֲנוּן
לְקַבֵּל תִּלְתָּת אֲבֵהוֹן קָלָא שְׁבִיעָאָה מְאֵמָא
עֲלָאָה נִפְקָא. וְלְקַבֵּל תִּלְתָּת אֲבֵהוֹן אֲנוּן, זֵית
לְיָמִינָא. נֵר לְשִׁמְאֵלָא. עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא
פְתִילָה דְאַתְאֲחִיד בְּתִרְוִיהוּ. דְאִיהִי (בראשית א יא)
עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְיָמִינוּ. אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ עַל
הָאָרֶץ, דָּא מְאֵנָא דְשִׁרְגָא, וְנֵר דְשֶׁבֶת מִסְטָרָא
דְגְבוּרָה אֲתוּקְדַת וְאַתְנַהֲרַת. וְוִי לְמָאן דְקָרִיב
אֲשָׂא נּוֹכְרָאָה לְגַבְהָ דְבְּגִינָה מְנִי (שְׁמוֹת לה ג) לֹא
תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת,
וּשְׂכִינְתָא אוֹף הִכִּי אֲתִקְרִיאת נֵר (דף קטו ע"ב)
מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאַתְקִרִיאת אוֹר מִסְטָרָא
דִּימִינָא, דְתִמְן (שְׁמוֹת כו) זֵית זָךְ לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד.
וְאִיהוּ שֶׁמֶן לְמָאוֹר, דְאִיהִי (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצְוָה
וְתוֹרָה אוֹר. וְאִיהִי פְתִילָה מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא דְאַחִיד בְּתִרְוִיהוּ.

וְכַנְזָא דָא, זָרַע דְבֵר נֵשׁ לְקַבֵּל מִשְׁחָא, וְבוֹרִית
מִילָה לְקַבֵּל פְתִילָה. (שֵׁם כ כו) נֵר ה' נִשְׁמַת
אָדָם, לְקַבֵּל נֵר דְשִׁרְגָא. חִיזוּ תְמִינָאָה, אֵמָא
עֲלָאָה אֲתִקְרִיאת, כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה סְבִיב, מִט"ה
הָאֱלֹהִים. הַנְּגָה מִסְטָרָא דִימִינָא מִטָּה כְּלָפֵי
חֶסֶד, לְרַחֵם עַל מְאִרֵי תִיּוֹבְתָא דְבִיהַ אֲתִמַּר,
כִּי יִמְיָן פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִיִּים, מִסְטָרָא
דְשִׁמְאֵלָא מִטָּה הָאֱלֹהִים, לְמַחְאָה בִּיהַ
לְרִשְׁיַעֲיָא. הָדָא הוּא דְכֹתִיב (שְׁמוֹת יז ה) וּמִטָּף אֲשֶׁר
הַכִּית בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלְכָתָּ.

וְשִׁבְעַ שְׁבָתוֹת, לְכֹל חַד שְׁבַע יוֹמִין סְלִקִין מ"ט. וְהִיא אִיהוּ (ויקרא כה ח)
וְסִפְרָת לָךְ שִׁבְעַ שְׁבָתוֹת שְׁנַיִם, אֲנוּן מ"ט שְׁנַיִם. וּמ"ט יוֹמִין שְׁבַע

שבתות, לְקַבֵּל שֶׁבַע שְׁמָהָן אֲלֵינוּ, דְּאֲנוּן. אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר שבע שבתות, כנגד שבעת השמות האלה, שהם:

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, הם שבעה שמות, ולכל אחת שש אותיות כנגד ששת ימי השבוע לכל שבת ושבת. ואלו הם שְׁנָאֵמֵר (ישעיה ו) שָׂרְפִים עֲמֻדִים מִמַּעַל לוֹ שֶׁשׁ כְּנָפִים שֶׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד. וְכֵלֵם אֲרַבְעִים וְתִשְׁעֵי שֶׁבַע שִׁבְתוֹת, וְאֲרַבְעִים וּשְׁנַיִם יָמִים שֶׁל חַל. וְשֶׁבַע שִׁבְתוֹת שֶׁבַע סְפִירוֹת, לְכָל אַחַת שֶׁשׁ דְּרָגוֹת, וְעוֹלָם לְאֲרַבְעִים וְתִשְׁעֵי פְּנִים טְהוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה. הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה חֲמִשִּׁים יוֹם שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר. ה' הָעֲלִיוֹנָה מִן מַט"ה. וְשֶׁלֹשׁ דְּרָגוֹת הֵן עֲלִיוֹנוֹת - שָׂרְפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ.

הַשָּׂרְפִים, בְּהֵם פּוֹרַחַת הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי, וּמִמֶּנָּה נִשְׁמַת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, שְׁנָאֵמֵר בּוֹ וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים. וּבַשָּׂרְפִים שְׁנַמְשָׁכִים מֵאֵלוֹ הִיא פּוֹרַחַת בְּכָל לַיְלָה לְאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וּבְכָל שְׁעָה שְׁחוֹזְרַת בְּתִשְׁבּוּכָה, שֶׁבִשְׁבִילָהּ נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. הָאָדָם חֲשׁבוֹנוֹ חֲמִשִּׁים. רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁנָאֵמֵר בְּהַ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. שְׂאוֹתָם בְּנֵי תוֹרָה, הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה, נִטְלָה מִהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, זוֹ עוֹלָה בְּכָל לַיְלָה בְּאֲרַבְעַת חִיּוֹת שֶׁלְכָל אַחַת אֲרַבְעַת כְּנָפִים, וּבְהֵם פּוֹרַחִים לְמַעַל לְעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁכוֹלֵל יֵאֱהָרֹנְהִי. יְהו"ה מִיָּמִין, אֲדֹנָי מִשְּׂמָאל. הַנֶּפֶשׁ בָּאָה מִצַּד הָאוֹפְנִים, שְׁנָאֵמֵר עֲלֵיהֶם (יחזקאל

שְׁבַתוֹת, לְקַבֵּל שֶׁבַע שְׁמָהָן אֲלֵינוּ, דְּאֲנוּן. אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, אנון שבע שמות, ולכל חד שית אתון, לקבל שית יומי שבוע לכל שבת ושבת. ואלין אנון דאתמר (ישעיה ו ב) שרפים עמודים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד. וכלהו תשעה וארבעין שבע שבתות, וארבעין ותריין יומין דחל. ושבע שבתות, שבע ספירן לכל חד שית דרגין, וסלקין תשעה וארבעין פנים טהור דאורייתא, אמא עלאה חמשים יום דספירת העמר. ה' עלאה מן מט"ה, ותלת דרגין אנון עלאין, שרפים וחיות ואופני קדש.

שָׂרְפִים בְּהוֹן פְּרַחַת אֲמָא עֲלָאָה דְּאִיְהִי נִשְׁמַת כָּל חַי, וּמִמֶּנָּה נִשְׁמַת חַיִּים דְּבַר נֶשׁ, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים. וּבַשָּׂרְפִים דְּאֲתַמַּשְׁכֵּן מֵאֲלֵינוּ אִיְהִי פְּרַחַת בְּכָל לַיְלָא לְגַבֵּי אֲמָא עֲלָאָה וּבְכָל שְׁעָתָא דְּחֻזְרַת בְּתִשְׁבּוּכָה, דְּבִגִּינָא אֲתַמַּר (שם א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. הָאָדָם חֲשַׁבְנִיה חֲמִשִּׁין. רוּחָא דְּקוּדְשָׁא דְּאֲתַמַּר בְּהַ (שם פסוק ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. דְּאֲנוּן בְּנֵי תוֹרָה, מַיִם דְּאֲוִרִיתָא, אִיתְנַטִּיל מִעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא. הָאִי סְלִיקַת בְּכָל לַיְלָא בְּאֲרַבְעַת חִיּוֹן, דְּלְכָל חַד אֲרַבְעַת גְּדַפִּין וּבְהוֹן פְּרַחִין לְעֲלָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיְהוּ כְּלִיל יֵאֱהָרֹנְהִי. יְהו"ה מִיָּמִין אֲדֹנָי מִשְּׂמָאלָא. נֶפֶשׁ אֲתִיא מִסְטָרָא דְּאוֹפְנִים, דְּאֲתַמַּר עֲלֵיהּ (יחזקאל א) וּמִרְאָה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תְּרַשִּׁישׁ. אֲתַמַּר הֵכָא תְּרַשִּׁישׁ וְאֲתַמַּר בְּשִׁיר הַשִּׁירִים (שה"ש ח יד) יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתְרַשִּׁישׁ.

א) וּמִרְאָה הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תְּרַשִּׁישׁ. נֶאֱמַר כָּאֵן תְּרַשִּׁישׁ, וְנֶאֱמַר בְּשִׁיר הַשִּׁירִים (שיר ה) יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתְרַשִּׁישׁ.

ואף על גב שהרי בארנו למעלה, שרפים וחיות ואופנים, בכל מקום שמתחדשים בו רזים, צריך להחזיר אותם השרפים כנגד פנפי הכרוכים, והחיות כנגד גוף הכרוכים. האופנים כנגד רגלי הכרוכים, שהם עגלים. משגלו ישראל, היו מתמעטים פנפי החיות, וכרוכ אחד, שהוא העמוד האמצעי, התעלה לאותו המפלא (ומכסה), שנאמר בו (תהלים יח) וירכב על כרוכ ויעף.

נשאר כרוכ שני, שהיא השכינה בגלות. אשריו מי שמחבר אותם בשפתים שלמות ב"י העולמים, שהוא לשון למודים, כולל שמונה עשרה ברכות התפלה, שבו מתכנסים שרפים וחיות ואופנים, כלם פנפיהם פתוחים כנגדו, וקולו נשמע מתוך העמוד האמצעי ושומעים להם. זהו שכתוב (יחזקאל א) ואשמע את קול פנפיהם.

באיזה מקום נשמע בקריאת שמע, ובאיזה מקום נפתחו? כשישראל אומרים אדני שפתי תפתח. אדני - השכינה, כשנפתחת לקבל את בעלה, נפתחים שרפים וחיות ואופנים, פנפיהם אליו לקבל אותם לרבונם. זהו שכתוב (שם) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. הרי שאותם הפרוכים זכר ונקבה יחד. בתפלת העמידה נאמר בשרפים וחיות ואופנים, (שם) בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם - ודאי ישראל בתפלת העמידה, באותו הזמן אותם הפרוכים ופניהם איש אל אחיו. באותו הזמן התפללות מתקבלות ברצון, שנאמר עליהן תפלות כנגד תמידין. ועוד הרי פרשוה בעלי המשנה, שאין עבודה אלא תפלה, ששקולה התפלה פעבודת הכהנים, וכמו הקרבנות שלהם.

ואף על גב דהא אוקימנא לעיל שרפים וחיות ואופנים. בכל אתר דמתחדש ביה רזין צריך לאחזרא לון שרפים לקבל גדפין דכרוכים. וחיות לקבל גופא דכרוכים. אופנין לקבל רגלין דכרוכים דאנון עגולין. משגלו ישראל הו מתמעטין גדפין דחיון, וכרוכ חד דאיהו עמודא דאמצעייתא אסתלק לגבי ההוא מופלא (ומכסה), דאתמר ביה (ש"ב כב יא) וירכב על כרוכ ויעף.

אשתאר כרוכ תנינא דאיהי שכינתא בגלותא, ופאה איהו מאן דמחבר לון בשפון שלים ב"י עלמין, דאיהו (ישעיה נ ד) לשון למודים, כליל ח"י ברפאן דצלותא, דבה מתכנסין שרפים וחיות ואופנים פלהו גדפיהו פתיחן לקבליה, וקלא דילה אשתמע מגו עמודא דאמצעייתא ושמעין לגביהו, הךא הוא דכתיב (יחזקאל א) ואשמע את קול פנפיהם.

באן אתר אשתמע בקריאת שמע, ובאן אתר אתפתחו, פד ישראל אמרין אדני שפתי תפתח, אדני, שכינתא פד איהי אתפתחת לקבלא לבעלה, מתפתחין שרפים וחיות ואופנים. גדפיהו לגבה לקבלא לון למאריהון. הךא הוא דכתיב (שם) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. הא אנון כרוכים דכר ונוקבא פחדא. בצלותא דעמידה אתמר, בשרפים וחיות ואופנים, (שם) בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם, ודאי ישראל בצלותא דעמידה, בההוא זמנא אנון כרוכים ופניהם איש אל אחיו בההוא זמנא. צלותין מתקבלין ברעוא, דאתמר עליהו תפלות כנגד תמידין, ועוד הא אוקמוה מארי מתניתין דאין עבודה אלא תפלה, דשקולה איהי צלותא פעבודת הכהנים וכקרבינא דילהון.